

1041
שבט תשע"ה

אור הזוהר

שאלות ותשובות בבית דין של מעלה

חלק ט חלק 69

ספר הזוהר הקדוש

לתנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

כְּשֶׁהֵנָּה מְקַדֵּישׁ דְּקָה בְּלִבְד לְלִמּוּד דְּף זֹהַר
וּמְצַטְרֵף ל־250,000 לִזְמַנֵּי הַזֶּהר הַקְּדוּשׁ
נִחְשָׁב כְּאִלוּ אֵתָּה מְסִיִּים 250,000
פְּעָמִים כֹּל סֵפֶר הַזֶּהר!!!

עַל כֵּן כָּל אֲדָמוּ"ר, רֹאשׁ יְשִׁיבָה, רַב עִיר,
רַב שְׂכוּנָה, רַב בֵּית מִדְרָשׁ, מְגִיד שְׁעוֹר שֶׁל
דְּף הַיּוֹמִי, מְלַמֵּד, יִקַּח בְּחֻשְׁבוֹן אֵיזָה נַחַת
רוּחַ הוּא יִכּוֹל לַעֲשׂוֹת לְהַקְבִּ"ה, וְלִהְיִיל
אֵת עִם יִשְׂרָאֵל מִכָּל הַצְּרוֹת בְּלִמּוּדוֹ זֹהַר
הַקְּדוּשׁ דְּף הַיּוֹמִי דְּקָה אַחַת עִם הַצְּבוֹר.

תְּפִילָּה קֶצֶרָה לְאוֹמְרָה קֶדָם הַלִּימוּד:

לְשֵׁם יְהוּד קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינְתֵיהָ, בְּדַחִילו
וְרַחִימו, וְרַחִימו וְדַחִילו, לְיַחְדָּא שֵׁם יו"ד ק"י
בְּנֹא"ו ק"י לְאַקְמָא שְׂכִינְתָהּ מַעֲפָרָא, וְלַעֲלוֹ
שְׂכִינַת עוֹגְנו אִם הַבְּנִים שְׂמַחָה, עַל יְדֵי הַהוּא
טְמִיר וְנִעְלַם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל. הַרִינִי מִקֹּשֶׁר
עֲצָמֵי בְּלִימוּד הַקְּדוּשׁ הַזֶּה לְנִשְׁמַת כָּל הַתְּנַאִים
הַצְּדִיקִים הַתְּנוּבִים בְּזוֹהַר הַקְּדוּשׁ וּבְרֵאשֵׁם
הַתְּנַא הָאֱלֹקִי רַבִּי שְׁמַעוֹן בְּרִי יוֹחָאי וְרַבִּי אֶלְעָזָר
בְּנֵי, לְמַעַן שְׁמוּ בְּרַחֲמֵי לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְיֹאצְרֵנו
וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹן בְּרַחֲמֵי, וּבְהַדְרִין סִפְרָא סִפְרָא הַזֶּהר,
יִפְקוּן יִשְׂרָאֵל מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי. יְרָאָה אֵל עַבְדֶּיךָ
פְּעִלָּה וְהַדְרֵךְ עַל בְּנֵיהֶם.

יְהִי נַעַם אֲדָנֵי אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ פּוֹנְנָה
עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנְנָה. [ב' פְּעָמִים], (סוּד ה')

לימודו בכל יום מחוברת זו שבידכם,
וכך תזכו לסיים את כל ספר הזוהר הקדוש
בדקה בלבד

נשיא ארגון "מפעל הזוהר העולמי"

מחברם של
למעלה מאלף ספרים

מפעל הזוהר העולמי

סניף בת ים רח' בר יהודה 50, בת ים

ha-zohar.net • allzohar.com • ha-zohar.com • ha-zohar.info •
dzss.org • dafzoharyomi.com • dailyzohar.com • unityzohar.com

580454064 ט'ר

גדולי הדור בסקו! תרמו למפעל הזוהר העולמי (ישירות לרפוס) והיו שותפים להצלת עם ישראל
על ידי חלוקת דפי הזוהר היומני ספרים ועלונים חנים על: 0527651911 - www.ha-zohar.info

העולם נדונית בכמה דינים, ואחר כך הולכת לנהר דינור לרחוץ וליטהר שם, ומי הנפש העוברת לשם ולא תפחד, ועל זה נאמר (ספ"ט כ"ג, א) ומי יקום במקום קדשו, ומי שמשתדל בצדקה בעולם הזה עובר שם, ועל זה נאמר (נח"ט ט"ז, ב) וכן נגוזו ועבר, ואחר שהנשמה עברה נהר דינור וניצולה, אינו רואה דין אחר, שנאמר (נח"ט ט"ז, ב) ועניתך לא אענך עוד:

אות כב: וכתב בספר בראשית (דף רכ"ז ע"ב), כי צלם האדם מסתלק שלשים יום ואינו נראה. והטעם, לפי שלושים יום קודם, הנשמה מסתלקת מהאדם, דכיון שנסתלקה הנשמה גם הגוף והרוח אינה מאירה, לכן נסתלק הצל, ובאותם שלשים יום הנפש היא חלושה, ומאכל ומשתה וכל תאוות הגוף מסתלקות ממנו:

אות כג: וכתב בספר בראשית (דף קכ"ט ע"ב), מדרש הנעלם, בשם רבי אבהו, כי בעולם הזה הגוף נקרא שרה, והנשמה אברהם, ולעתיד הגוף נקרא רבקה, והנשמה יצחק, על שם (ספ"ט קכ"ט, ב) אז ימלא שחוק:

אות כד: כתב בספר בראשית (דף ר"ז ע"ב), כשקרבו ימי האדם למות, שלשים יום קודם מכריזים עליו ברקיע, ואפילו צפורי שמים מכריזים עליו, ואם הוא צדיק, שלשים יום מכריזים עליו בגן עדן, וכל אותם הימים נשמתו עולה בכל לילה ועולה ורואה מקומה באותו העולם, ואותו האיש אינו יודע ואינו שליט בנשמתו כמו קודם, וכשהם מתחילים השלשים יום, צלם האדם מתחשך והצלם הנראית בארץ נמנעת:

אות כה: ושם (דף ר"ז ע"ב), הביא מעשה ברבי יצחק שאמר, איני רואה

והצדיק מבקש רצון עליהם. בתחילה אומר הצדיק עליהם, אם ימצאון שם חמשים, כי אף שלא קיימו התורה אם למדו התורה שהם חמישים פרשיות, ולמאן דאמר נ"ג פרשיות, מכל מקום הם חמשה חומשי תורה, ובכל אחד נכלל י' הדברות הרי כאן חמשים:

אות יז: שם, עוד פותחת הנשמה ואומרת, רבונו של עולם אף שלא קיימו התורה, אפשר שקבלו עונשם בבית דין של מטה, וזהו, אם ימצאון שם ארבעים כנגד מלקות:

אות יח: שם, עוד פותחת הנשמה לזכות הרשע, אולי ימצאון שם עשרים, פירוש, שמא גידלו בניהם לתלמוד תורה שיש להם שכר כאלו קבלו עשרת הדברות שתי פעמים ביום, דאמר ר' יצחק, כל המגדל בנו לתלמוד תורה ומוליכו לבית רבו בבקר ובערב, מעלה עליו הכתוב כאלו קבל עשרת הדברות שתי פעמים:

אות יט: שם (דף ק"ה ע"ב), עוד פותחת הנשמה לזכות הרשע, אולי ימצאון שם עשרה, פירוש שמא היה מעשרה ראשונים:

אות כ: עוד כתב בספר בראשית (דף קכ"ה ע"ב), מדרש הנעלם, אמר רבי יצחק, כיון שהנשמה זוכה ליכנס בשערי ירושלים של מעלה, מיכאל השר הגדול הולך עמה ומקדים לה שלום, מלאכי השרת שואלים עליה (ס"ג, א) מי זאת עולה מן המדבר, מה לזאת שבאה מן העולם השפל בינינו, הוא משיב ואומר (ס"ג ספ"ט, א) אחת היא יונתי תמתי מיוחדת היא:

אות כא: וכתב בספר בראשית (דף ר"א ע"ב), כי כשהנשמה יוצאת מזה

הצלם שלי ודאי אני מת, שהרי הכרוז מכריז (סהל"ס לט, י) אך בצלם יתהלך איש, כלומר, כשהצלם מתמעט כי אך הוא מעוט, ודאי שזה האיש יתהלך מזה העולם:

אות כו: עוד שם (דף ר"ח ע"ב), ששאל רבי שמעון לרבי יצחק, אם ראה לאביו בחלום באותה הלילה, לפי ששנינו, שבשעת פטירתו של אדם רואה אביו וקרוביו אצלו ומכיר אותם והולכים עם נשמתו עד המקום אשר תלך אחר המות:

אות כז: וכתב בספר בראשית (דף ר"ח ע"ג), שיום פטירתו של אדם ד' יסודותיו נלחמים זה עם זה, והכרוז שמכריז עליו נשמע במאתים ושבעים עולמות. אם הוא זכאי, כל העולמות שמחים, ואם לאו, כולם אומרים וי לאותו האיש, ובשעה שהכרוז מכריז, שלהבת של אש יוצא מנהר דינור ויורד בעולם, ואותו שלהבת מגיע לכנף התרנגול השחור ומקשקש בכנפיו והוא קורא אצל הפתח, פעם ראשונה קורא (מלאכי ג, יט) כי הנה יום ה' בא בוער כתנור. פעם ב' קורא (עמוס ד, יג) כי הנה יוצר הרים ובורא רוח, ואותה שעה מעידים על האדם מה שעשה בעולם הזה והוא מעיד עליהם. פעם ג' כשרוצים ליטול נשמתו, קורא ואומר (יחזקאל י, י) מי לא ייראך מלך הגוים וכו', וכל אלו הדברים אינו שומע אלא הנפטר, שנאמר (סהל"ס קד, כט) תוסף רוחם יגעוץ, כלומר תיתן להם תוספת חכמה בעת שיגעוץ וסוד התרנגול השחור, כי כל עורב למינו והשחור מצד הדין, ולכך דין שורה עליו:

אות כח: וכתב בספר בראשית (דף ר"ח ע"ג), כשהקדוש ברוך הוא רוצה לאסוף נשמת האדם, כל הימים אשר חי

אות כט: וכתב עוד בספר בראשית (דף ר"ח ע"ד), בשם התוספתא, כשהאדם מת רואה אצלו באותה שעה קרוביו וכל אוהביו שהיו לו, וכולם באותו דיוקן שהיו בחיים. אם המת צדיק, שמחים בו ומקדימים לו שלום, ואם הוא חייב, מתנכרים לו ואינם מדברים עמו אלא רשעים כמוהו המורידים אותם לגיהנם, וכולם עצבים פותחים בוי' ומסיימים בוי', וכן בשעה שנשמתו של אדם יוצאת, כל קרוביו ואוהביו הולכים עם נשמתו ומראים לו מקום העדון ומקום העונש, אם זכאה הוא הנשמה רואה מקומה ונשאת שם, ואם לאו נשאת אותה הנשמה בעולם הזה עד שתקבר הגוף, ואחר שנקבר הגוף, כמה מלאכי חבלה מעותדים לקחתה למוסרה לדומה:

אות ל: וכתב בספר במדבר (דף קכ"ו ע"ג), כל המעשים שעשה אדם בעולם הזה, הוא מודה עליהם בשעת מיתתו, ושני סופרי מעלה כותבים, וכשמוציאים אותו לבית הקברות, ג' כרוזים מכריזים לפניו, אחד מימינו ואחד משמאלו ואחד מלפניו ואומרים, פלוני זה שמרד בהקדוש ברוך הוא טוב לו שלא היה נברא, אחר כך כשנקבר ורוחו מתאבל על גופו, מיד דומה בא עם ג' בתי דינים הממונים על דין הקבר, וג' שרביטין של אש בידיהם ודנים הרוח עם

אות לו: וכתב בספר בראשית (דף ר"ח ע"ד), ביום פטירתו של אדם ד' יסודותיו נלחמים זה עם זה, והכרוז שמכריז עליו נשמע במאתים ושבעים עולמות. אם הוא זכאי, כל העולמות שמחים, ואם לאו, כולם אומרים וי לאותו האיש, ובשעה שהכרוז מכריז, שלהבת של אש יוצא מנהר דינור ויורד בעולם, ואותו שלהבת מגיע לכנף התרנגול השחור ומקשקש בכנפיו והוא קורא אצל הפתח, פעם ראשונה קורא (מלאכי ג, יט) כי הנה יום ה' בא בוער כתנור. פעם ב' קורא (עמוס ד, יג) כי הנה יוצר הרים ובורא רוח, ואותה שעה מעידים על האדם מה שעשה בעולם הזה והוא מעיד עליהם. פעם ג' כשרוצים ליטול נשמתו, קורא ואומר (יחזקאל י, י) מי לא ייראך מלך הגוים וכו', וכל אלו הדברים אינו שומע אלא הנפטר, שנאמר (סהל"ס קד, כט) תוסף רוחם יגעוץ, כלומר תיתן להם תוספת חכמה בעת שיגעוץ וסוד התרנגול השחור, כי כל עורב למינו והשחור מצד הדין, ולכך דין שורה עליו:

אות לב: וכתב בספר בראשית (דף ר"ח ע"ג), כשהקדוש ברוך הוא רוצה לאסוף נשמת האדם, כל הימים אשר חי

יורש מקומו. ועוד רמז, כי האדם כשרוצה למות עיניו פקוחות שרואה דברים הרבה מה שלא ראה בחייו, כמו שאמרו (שמות לג, ט) כי לא יראני האדם וחי, ואם היו מניחים עיניו פקוחות תכף היו שולטים עליו דברים טמאים:

אות א: וכתב עוד שם (דף רכ"ה ע"ב), י"ב חודש הנפש נקשרת עם הגוף בקבר ונדונין כאחד ויודע בצערו, אבל בצער החיים אינו יודע ואינו משתדל עליהם, לאחר י"ב חודש מתלבש בלבוש אחד והולך ושט בעולם, ויודע מה יש בעולם ומשתדל בצער החיים:

אות ב: וכתב עוד בספר בראשית (דף רכ"ו ע"ב), כי כשדנים האיש למעלה, מעלים נשמתו לפני הקדוש ברוך הוא, והם דנים על פיה שהיא מעידה, ואינה מעידה אלא על מה שחשב לעשות, אבל על מעשה בפועל הא תנן וכל מעשיך בספר נכתבין:

אות ג: כתב בספר שמות (דף קמ"ג ע"ב), ב' מיני עונש יש לנפש, שני מיני כרת, יש נפש הנכרתת עם מיתת הגוף שהולכת ומתגלגלת ושטה בעולם ימים ולילות ואין לה מנוחה כלל, זהו שכתוב (ויקרא י"ג, ט) והכרתי אותה מקרב עמה, ויש נפש שאינה נכרתת עם הגוף אלא ממקום אחר, וזה שאמר (ויקרא כג, א) ונכרתה הנפש ההיא מלפני שאינה שורה עליו הרוח, ואחר שאינה שורה עליו הרוח, נשאת כבהמה ואינה יודעת שום דבר:

אות ד: כתב בספר ויקרא (דף כ"ד ע"ב), ענין מת בלא זמנו, שיזהר אדם שלא יתראה הרבה בשוק בזמן שיש דין בעולם, וזה שאמר (קהלת ג, ד) ביום טובה היה בטוב המושך בעלון הבא

הגוף יחד, ובשעת מיתתו של אדם רואה בכותלו שהוא מלהט ומאיר מאש גדול מכח מלאך המות, שהוא אש, בין כך ובין כך רואהו לפניו מלא עינים לבושו של אש והוא מצניע עצמו שלא לראותו עד שמגיע זמנו, אז מביט בפניו בעל כרחו וכל אברי הגוף מזדעזעים, וזהו הדין הגדול אשר נדון האדם בעולם הזה והרוח הולך בכל האיברים, וכשמגיע לאבר אחד להוציא ממנו הרוח נופל בו זיעה באותו אבר ומיד מת אותו אבר, סוף דבר ז' עדנין יחלפון על האדם בעת הפטירה, הא' כשיוצא הרוח, הב' כשיוצאים הכרוזים לפניו עד בית הקברות, הג' דין הקבר שנכנס בו, הד' דין שנעשה בו בקבר, הה' דין התולעת, הו' דין גיהנם, הז' דין הרוח ששט בעולם ואינו מוצא מנוחה:

אות ה: כתב בספר שמות (דף ר"י ע"ב), כי המנוחה שיש לצדיקים, הני מילי אחר שלשים יום, אבל כל שלשים יום אין לך נשמה שלא תקבל עונש:

אות ו: וכתב בספר בראשית (דף רכ"ו ע"ב), כל ז' הימים הולכת הנשמה מן הבית לקבר, ומן הקבר לבית ומתאבלת, וג' פעמים בכל יום נידונים יחד, אחר כך הולכת הנפש ונרחצת בגיהנם, ויצאה ושטה בעולם ופוקדה לבית הקברות ומתלבשת כמה שהיא זוכה, לאחר י"ב חודש נחים כולם, הגוף נח בקבר והנפש מתקשרת ברוח ומתענגת בגן עדן של מטה והנשמה עולה לצרור החיים:

אות ז: עוד כתב באותו דף טעם, למה שסותם הבן עיני אביו, רמז בפסוק (בראשית טו, ד) ויוסף ישית ידו על עיניו. שהרמז הוא שהעולם נסתם מאביו, ובנו